

[Dohrmann]

og de partier, der står bag forslaget om skibes besætning, at det skal de absolut ikke roses for. Danske skibe og danske søfolk har igennem årtier slæbt milliarder af kroner hjem i fremmed valuta. Når det har kunnet lade sig gøre, skyldes det naturligvis først og fremmest to ting. Den ene ting er, at vi har haft nogle dygtige redere, som har sat nogle ting i gang. De har så igen haft et dygtigt mandskab, som har givet Danmark et vældig godt ry i udenlandske kredse. Den anden ting, der har givet mulighed for, at det overhovedet kunne lade sig gøre, at lille Danmark er blevet så stor en søfartsnation, er, at lovgivningen førhen var således, at den var til at leve med.

Inden for skibsområdet er der naturligvis sket den samme udvikling som i resten af samfundet, og derfor står vi i dag med nogle håbløst forældede bemandingsregler. Disse bemandingsregler er ministeren blevet gjort opmærksom på i allerhøjeste grad trænger til at blive ændret, og hvad gør ministeren så? Forsøger han at udarbejde nogle forslag, som er tidssvarende, forstået på den måde, at de moderne skibe, der bliver bygget i dag, naturligvis ikke skal have så stor en bemanding, som skibe skulle have førhen, hvor der var mange ting, der var langt mere upraktiske? Nej, det gør ministeren ikke. Ministeren ved, at Sømændenes Forbund har ét standpunkt vedrørende bemandingen, rederne har et andet, og så vælger ministeren noget, der ligger cirka i midten. Det er ikke særlig godt at blive præsenteret for den slags forslag.

Vi har været så heldige at have fået en del henvendelser, bl.a. fra noget, der hedder Tankskibsrederiet i Herning. Den er formet som et åbent brev til industriministeren, og derfor går jeg ud fra, at han har læst den. Der gøres opmærksom på, at hvis loven ikke bliver ændret langt, langt mere, end ministeren ønsker det, så vil resultatet være, at mange danske skibe vil blive solgt, eller også vil de føre en anden nations flag, og det er så absolut ikke i dansk interesse.

Hvis der er noget, vi har brug for, så er det selvfølgelig, at der bliver tjent udenlandsk valuta. Det står også i et af de åbne breve, der er sendt til industriministeren. Der er fremdraget et eksempel, hvoraf det fremgår, at hvor der på et dansk skib kræves 10-12 mand, kræves der på et hollandsk skib, altså en konkurrent, et sted mellem 5 og 7

mand. Hvordan vil man have at danske skibe, danske redere skal konkurrere under de vilkår? Der bliver også nævnt, at visse lande, også visse EF-lande, favoriserer egne skibe, egne rederier. Det er naturligvis også noget, regeringen omgående burde tage fat i. Det kan simpelt hen ikke accepteres. Vi er i dag i EF, og derfor må der, hvis regeringen ellers vil lægge sig i selen, kunne ændres på disse ting.

Jeg synes oprigtig talt – det er ikke noget, jeg siger for at genere ministeren – at ministeren skulle tage disse lovforslag tilbage og så få udarbejdet nogle, der er tidssvarende; så vil vi hellere end gerne stemme for dem. Det, vi bliver præsenteret for her, er så kritiskabelt, at jeg tvivler på, at vi kan stemme for nogen af de foreliggende forslag.

Tommy Dinesen (SF):

Hr. Rahbæk Møller har på udmærket måde fremført de synspunkter, SF har med hensyn til de lovforslag, der her er til behandling, men jeg kan ikke lade være med at komme med et par bemærkninger til et par af de ordførere, der har været heroppe. Det drejer sig om hr. Dohrmann og hr. Skrumsager Skau.

Hr. Dohrmann har rost danske redere meget. Jeg synes nok, man har set eksempler på, at danske redere ikke er særlig rosværdige. Jeg tænker her på de ulovlige sejladser til Sydafrika. Når hr. Skrumsager Skau siger, at der er nogle unyttige besætningsmedlemmer om bord i danske skibe, så vil jeg godt bede hr. Skrumsager Skau om, når nu dette skal undersøges og viderebehandles i erhvervsudvalget, at prøve at finde ud af, hvor mange overtimer folk har i nogle af skibene. For jo færre besætningsmedlemmer der kommer om bord, desto mere overarbejde – og det er tvungent – er der til de folk, der er om bord.

Arbejdsmiljøloven duer ikke. Den gælder slet ikke. Man ved også, at de fleste dødsfald og ulykker på danske arbejdspladser sker til søs. Det problem kan man løse ved at lade være med at tage besætning om bord. Men der er andre måder at gøre det på. Hr. Skrumsager Skau er tilsyneladende enig, han vil hellere have robotskibe, men vi andre vil godt bevare nogle arbejdspladser, og det er jo det, det drejer sig om.